

Sprawozdanie merytoryczne Fundacji Archeologia Fotografii 2020

Sprawozdanie merytoryczne

Fundacja Archeologia Fotografii, 2020

- 1. Fundacja Archeologia Fotografii**
- 2. Zarejestrowana: ul. Chłodna 20, Warszawa 00-891**
- 3. Siedziba: ul. Chłodna 20, 00-891 Warszawa**
- 4. Nr KRS: 0000309776**
- 5. REGON: 141511240**
- 6. Zarząd (od 27.07.2020): Marta Przybyło-Ibadullajev - prezeska**
Ewa Jadacka - wiceprezeska
Do 26 lipca: Karolina Puchała-Rojek - prezeska, Marta Szymańska - wiceprezeska, Marta Przybyło-Ibadullajev - wiceprezeska

Zespół fundacji:

Jan Anderman, Anna Hornik, Maria Żochowska

Stała współpraca:

Grażyna Zdebiak (licencje)

Katia Smuraga (książki, biblioteka)

Maciej Turczyniak (baza on-line)

Steinke Communications (promocja i PR),

Mateusz Wierzbicki / Willow Service (montaż i realizacja wystaw)

Aleksandra Szymczyk (tłumaczenia)

I. Szczegółowy opis realizacji celów statutowych:

1. Działalność wystawiennicza:

1.a. wystawy w siedzibie Fundacji, ul.Chłodna 20, Warszawa

a) *Powtórzenia. Fotografie i archiwum Julii Pirotte*

wystawa czynna: 25.09.2020-30.10.2020

Partner: Żydowski Instytut Historyczny im. Emanuela Ringelbluma

Wernisaż: 24 września 2020

Kuratorzy: Anna Hornik, Marta Przybyło

Wystawa miała na celu przypomnienie postaci i twórczości Julii Pirotte (1908-2000), żydowskiej fotografi, dziennikarki, komunistki i działaczki społecznej, autorki zdjęć z powstania w Marsylii (1944) i (w dużym stopniu niezachowanej) dokumentacji fotograficznej z pogromu kieleckiego (1946).

Julia Pirotte przekazała do kolekcji Żydowskiego Instytutu Historycznego im. Emanuela Ringelbluma zbiór około 1000 fotografii głównie z lat 40. i 50. XX wieku oraz archiwalia – maszyny pisy, dokumenty związane z jej działalnością zawodową i wojenną, przedruki zdjęć w prasie i książkach. Pierwsza wystawa fotografii z tej kolekcji, wraz z towarzyszącym jej katalogiem (Julia Pirotte. Twarze i dłonie / Faces and Hands), została pokazana w 2012 roku w siedzibie ŻIH w Warszawie. W latach 2019-2020, dzięki współpracy ŻIH i FAF, odbitki zostały zdigitalizowane i upublicznione na portalu Wirtualne Muzeum Fotografii www.fotomuzeum.faf.org.pl.

W galerii FAF udostępniłyśmy wybór odbitek z okupowanej Francji, z najobszerniejszego podzbioru z kolekcji Pirotte. To dzięki zainteresowaniu tą częścią dorobku fotografi, po ponad 35 latach od samych wydarzeń Pirotte zaczęła jeździć po świecie, i zaprezentowała kolejne wystawy, m.in. w ramach Rencontres Internationales de la Photographie w Arles (1980), w Fotografiska Museet w Sztokholmie (1981) czy International Center of Photography w Nowym Jorku (1984); przedrukowane pod jej nazwiskiem w stu kilkudziesięciu artykułach i książkach, a anonimowo w wielu kolejnych, trafiły do kolekcji Musée de la Photographie w Charleroi oraz licznych zbiorów na świecie. Fotografie te były częścią jej pierwszych pokazów w Polsce, m.in. w 1982 roku w warszawskiej galerii Kordegarda i w Muzeum Narodowym we Wrocławiu.

Wśród 40 zdjęć pokazałyśmy m.in. fotografie uliczne, zdjęcia dzieci na marsylskich podwórkach, fotografie z obozu Bompard, zdjęcia wykonane podczas walk w Marsylii, sceny uliczne po zakończeniu wojny. Skupiłyśmy się na fotografiach interesujących pod względem dokumentalnym, świadomie zrezygnowałyśmy z części najbardziej znanych portretów. Wybór poszerzony został o niewielki zbiór archiwaliów i przedruków w prasie, przybliżających recepcje prac z tego okresu, oraz film biograficzny.

b) Sława Harasymowicz, Zatoka

Wystawa czynna: 19.11.2020 do 14.03.2021

kurator: Anna Hornik, Marta Przybyło

Punktem wyjścia wystawy Sławy Harasymowicz było tragiczne wydarzenie, do którego doszło w ostatnich dniach II wojny światowej w Zatoce Neustadt, niedaleko Lubeki. Wtedy to w wyniku zbombardowania niemieckich statków przez brytyjskie siły powietrzne (RAF) zginęli więźniowie ewakuowani z obozu koncentracyjnego Neuengamme, wśród nich brat dziadka artystki, Marian Górkiewicz.

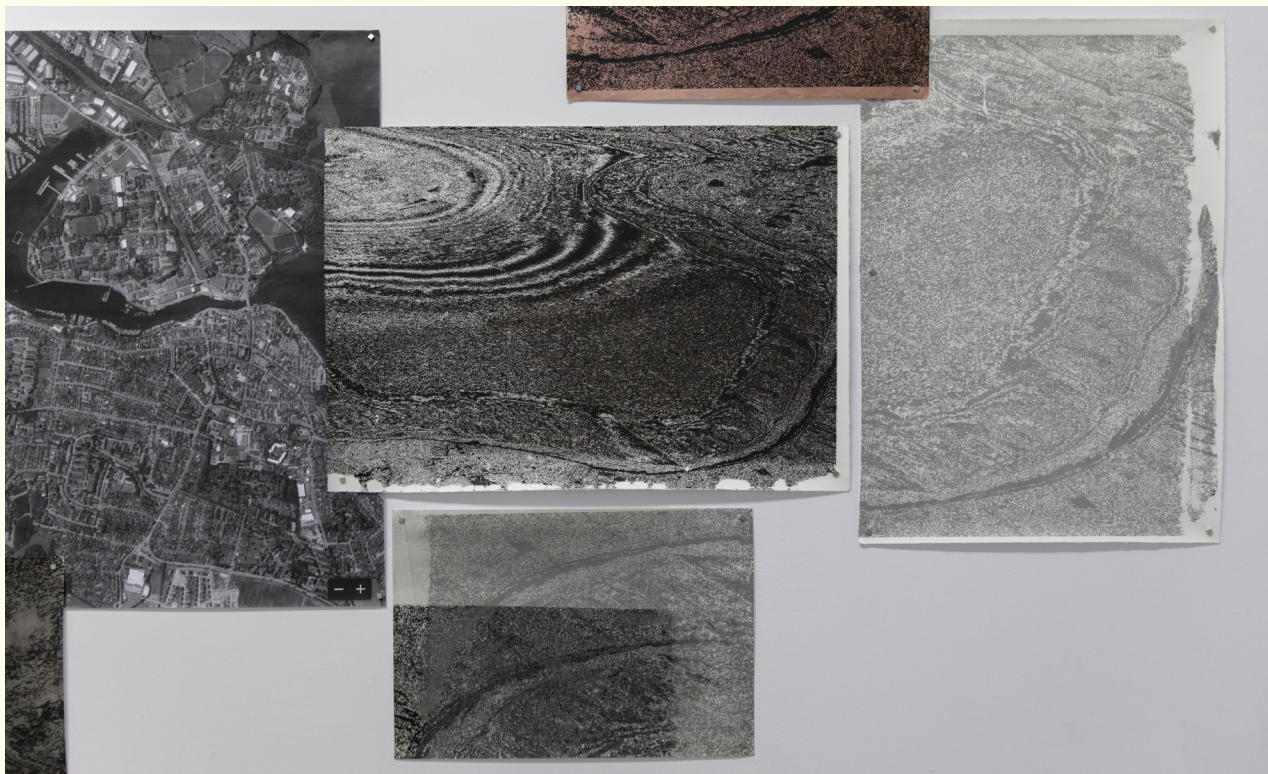
Artystka podejmuje wieloletnie badania, aby poznać okoliczności śmierci krewnego, jednak zdają się one nie mieć końca. Kolejne tropy otwierają nowe sposoby odczytywania materiału dowodowego i prowokują do zadawania dalszych pytań. Jest to śledztwo z gruntu utopijne, oparte bardziej na „rzeczowych świadkach” niż świadectwach ludzkich, nikłej dokumentacji wizualnej w porównaniu z przytłaczającą ilością archiwalnych dokumentów i wielojęzycznych raportów.

Co się stało 3 maja 1945 roku? Dlaczego mimo ostrzeżeń o transporcie więźniów na niemieckich statkach alianci dokonali na nie nalotu (co w raporcie odtajnionym częściowo w latach 70. było określone jako fatal error); dlaczego część więźniów z Europy Zachodniej miała możliwość opuszczenia statków po interwencji Czerwonego Krzyża, a inni więźniowie z Polski i Rosji na nich zostali?

Poszukiwania prowadzone przez Sławę Harasymowicz pełne są niejasnych splotów i zazębień, zaskakujących historii, dotyczących nie tylko osób, lecz także przedmiotów. Ekskluzywny liniowiec Cap Arcona zatonął wcześniej jako Titanic w propagandowym hitlerowskim, antybrytyjskim filmie z 1943 roku. Fragmenty filmu, na którym widać wnętrza bogato umeblowanego i udekorowanego dziełami sztuki statku pasażerskiego znalazły się w jednej z prac Harasymowicz H.N.5 515 (Film-sen). SS Thielbek był zbombardowany przez Brytyjczyków po raz pierwszy w 1941 roku w Norwegii, następnie wyciągnięty i naprawiony, by cztery lata później znaleźć się na dnie Bałtyku w Zatoce Neustadt. Z wyłowionego po katastrofie z 1945 roku statku wydobyto 800 ton mułu, z którego przez miesiąc oddzielano ludzkie szczątki oraz zachowane przedmioty. Oczyszczony i naprawiony statek zyskiwał kolejne imiona i właścicieli; pływał do połowy lat 70. XX wieku.

Wśród rzeczy odkrytych w mule z pokładu Thielbeka znalazła się łyżka należąca do Mariana Górkiewicza. Do tej części historii i wstrząsającego raportu z wyciągnięcia statku odwołuje się artystka w swojej instalacji Szlam. To sitodruki o gęstej, mięsistej, chropowatej fakturze, powstałe na bazie cyfrowego zbliżenia na fragment zatoki, uzyskanego za pomocą Google Earth. Zwielokrotniony, fragmentaryczny obraz układa się w rodzaj mapy wyobrażonej; w tym geście przybliżenia miejsca tragedii nie odsłania się jednak żadna odpowiedź.

Na wykonanej z ukrycia fotografii przedstawiającej wnętrze warsztatu w obozie Neuengamme, datowanej na lata 1941–1944, widać więźniów, którzy przy pomocy szkieł powiększających i pęset konstruują mechanizmy granatów i bomb, także tych przeciwlotniczych. Jak wynika z relacji ocalałych, ta wymagająca precyzji praca powodowała ogromne zmęczenie, problemy z widzeniem i migreny. Zdjęcie zostało zestawione na wystawie z sitodrukową pracą Metale / Stopy, w której artystka wykorzystała znaleziony w dokumentach spis stopów metali składowych używanych w miniaturowych licznikach niemieckich rakiet przeciwlotniczych. Kwestię ostrości widzenia i jego braku, wyężdżania wzroku, patrzenia z bliska i z daleka porusza również w filmie Bez tytułu (Perspektywa) zmontowanym z archiwalnych źródeł Brytyjskiego Ministerstwa Informacji z lat 1943–1945. Powstały

film-instruktaż pokazuje działania poprzedzające powietrzne ataki bombowe, oglądanie map przez urządzenia optyczne, zdjęcia lotnicze, dzięki którym precyzyjnie ustala się cele, a także szacuje zniszczenia – w wojennym kontekście równoznaczne z powodzeniem misji. Zagadnienie widzenia artystyka rozwija też w animacji Bez tytułu.

Wystawę rozpoczyna obraz płonących statków. Zdjęcie zostało wykonane z dużej odległości, z lądu, przez otwarte okno, którego fragment zamyka kadr z prawej strony. Nic nie wiadomo o tej intrygującej fotografii pochodzącej ze zbiorów Muzeum Miejskiego w Neustadt in Holstein. Kto był jej autorem i z jakiego miejsca ją wykonał? Co na niej widzimy i jak się do tego zbliżyć? To obraz, który w symboliczny sposób jednocześnie otwiera i zamyka wystawę Sławy Harasymowicz, pozostawiając widzów bez odpowiedzi.

c) No. 8 - wystawa programu mentorskiego Stowarzyszenia Sputnik Photos,

Czas trwania: 4 kwietnia-30 kwietnia 2020

Organizator: Sputnik Photos

Kurator: Rafał Milach

Artyści i artystki: Michał Dyjuk, Justyna Górniak, Kamil Figas, Katarzyna Kotuła, Michał Majewski, Emilia Martin, Ewa Mikusek, Mateusz Pawlukiewicz, Krzysztof Powierża, Agata Read, Piotr Stasik, Olga Sokal, Piotr Szewczyk, Jagoda Valkov

Oczywiste jest to, że obrazy nie istnieją w próżni, a tło na którym je umieścimy może wzmocnić lub przesunąć ich znaczenie. Fotografie, które jeszcze kilka tygodni temu atrakcyjne różnorodnością podejmowanych tematów, od ekologicznie zaangażowanych po intymne rozprawy z traumami czy pamięcią, zderzone z doświadczeniem ostatnich tygodni stały się przede wszystkim studium ruchu. Przywołują wspomnienie starego porządku, swobody przemieszczania, bezpośredniego kontaktu i kulturalnej wymiany. W badanie różnych obszarów podejmowanych przez absolwentki i absolwentów programu mentorskiego Sputnik Photos, których prace możemy oglądać w Społecznym Centrum Fotografii Chłodna 20, wpisana jest podróż. Jej charakter i skala manifestuje się na kilku płaszczyznach i w różnej skali, w niektórych przypadkach cofa czas w innych mapuje przestrzeń. Fotografie te są odbiciem świata sprzed zmiany, której właśnie jesteśmy świadkami. Zmienia się tło. Zadanie dofinansowane ze środków Miasta Stołecznego Warszawy

1.b. Wystawy poza siedzibą Fundacji

a) If You Forget Me. Photographs from the archive of Archaeology of Photography Foundation
20.08.2020-19.09.2020, Biblioteka Narodowa Łotwy, Ryga

Kurator: Adam Mazur

Organizator: Biennale Fotografii w Rydze

Partner: Instytut Adama Mickiewicza

Artyści i artystki: Janusz Bąkowski, Zofia Chomętowska, Zbigniew Dłubak, Mariusz Hermanowicz, Jerzy Lewczyński, Marek Piasecki, Tadeusz Sumiński, Wojciech Zamecznik, Antoni Zdebiak

Fotografia nie potrzebuje przymiotników artystyczna, dokumentalna, wernakularna, amatorska. Pojedyncze zdjęcie ma moc angażowania emocji i uwagi swoim pięknem, kompozycją, a także historią. Nie chodzi tu o zdjęcia ikoniczne, znane wszystkim i przez ogół podziwiane. Osobną kategorią są też fotografie osobiste - obrazy o statusie bliskim relikwii, lecz niezrozumiałe dla postronnych. Fotografie prezentowane na wystawie If You Forget Me nie pasują do tych kategorii-szuflad. Wprawdzie wszystkie zostały wykonane przez wybitnych polskich artystów, lecz nie są aż tak znów znane. Może nawet częściowo są zapomniane. Wybrane z olbrzymich zasobów warszawskiej Fundacji Archeologia Fotografii obrazy mają status niepewny, a tożsamość ulotną. Niewiele łączy je z postaciami artystów, nie ilustrują żadnej historii, lecz same stają się historią. Jest w tym wiele poezji, oczekiwania na to, że obraz spotka się ze spojrzeniem czułego odbiorcy, podda się interpretacji i uruchomi ciąg skojarzeń. Być może to jest najpiękniejsze w fotografii i najmniej rozpoznane. Potem wszystko i tak zapomnimy, a doświadczenie wystawy rozpuści się we mgle innych, bardziej angażujących i brutalnych sytuacji. To normalne i nie ma powodu do rozpacz. Biorący udział w wystawie Zbigniew Dłubak inspirował się poezją Pablo Nerudy, którą nieco zmieniał, reinterpretował używając fragmentów do tytułowania własnych prac.

“If suddenly
you forget me
do not look for me,
for I shall already have forgotten you.”

2. Działalność wydawnicza:

a)

Marek Piasecki.

Do wnętrza. Fotografie z lat 1954–1967

Redakcja: Agnieszka Rayss, Anna Hornik, Marta Przybyło

Teksty: Agnieszka Rayss, Tomasz Szerszeń, Marta Przybyło

Projekt graficzny: Marta Przybyło, Jakub Certowicz

Okładka: miękka

Wersja językowa: polsko-angielska

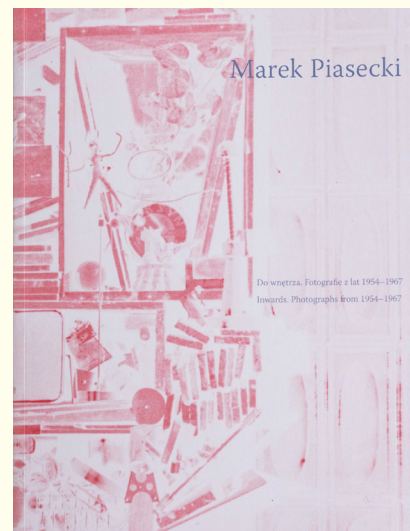
Redakcja: Małgorzata Jurkiewicz

Tłumaczenie: Aleksandra Szymczyk

Redakcja angielskiej wersji językowej: Paulina Bożek

Ilość stron: 256

Wymiary: 25 x 19 x 2 cm

Książka znalazła się na shortliście konkursu Fotograficzna Publikacja Roku 2021.

Założeniem publikacji jest przybliżenie dokumentalnej twórczości Marka Piaseckiego (1935-2011), artysty, grafika, twórcy instalacji, heliografii i miniatur, członka II Grupy Krakowskiej. Książka prezentuje wybór 150 fotografii, przygotowany w oparciu o archiwum negatywów artysty opracowywanego przez Fundację Archeologia Fotografii od 2016 roku. Prezentujemy w niej znane zdjęcia Piaseckiego (także z prasy, m.in. publikowane w „Tygodniku Powszechnym”), ale przede wszystkim wiele niepublikowanych dotąd fotografii.

W ciągu ostatnich kilkunastu lat w Polsce powstało wiele ważnych publikacji, które odnosiły się do różnych aspektów dorobku Piaseckiego. Podczas gdy wiele tekstów i wystaw skupiało się na heliografiach, miniaturach czy zdjęciach lalek, twórczość dokumentalna Piaseckiego tylko w części z nich zajęła znaczące miejsce, co do pewnego stopnia odzwierciedla jej drugorzędną rolę w dorobku autora – zgodnie z tym, jak on sam ją widział.

Książka *Do wnętrza* ma na celu nie tylko wypełnienie tej luki, ale też ambicje zmiany postrzegania tej części twórczości Piaseckiego i nadania jej równorzędnej rangi wobec podejmowanych przez niego praktyk eksperymentalnych. Jest też podsumowaniem pięciu lat pracy nad archiwum artysty w Fundacji Archeologia Fotografii. Do końca 2020 roku zdigitalizowaliśmy i udostępniliśmy na portalu Wirtualne Muzeum Fotografii 4500 negatywów autora, a kolejne 3000 fotografii można obejrzeć na miejscu w Fundacji. Obecna publikacja jest drugą po *Anaklasis* (2018) książką wydaną przez FAF, a pierwszą tak obszernie pokazującą dorobek dokumentalny Piaseckiego.

Praca nad archiwum fotografa znalazła swoje odbicie w układzie książki. Na wielu negatywach Piaseckiego sąsiadują ze sobą różne, czasem bardzo odległe tematy, jakby aparat towarzyszył artyście nieustannie, co potwierdzała w rozmowach Joanna Turowicz-Piasecka, żona fotografa. Wrażenie to oddaje układ tej książki – odchodzący od sztywnych podziałów tematycznych, koncentrujący się na powracających jak refren „zwykłych” motywach w twórczości autora, jak okna, podwórka, dachy,

widoki z góry, autoportrety, portrety żony, mury, skrawki pejzażu, zwierzęta. Centralne miejsce tej kompozycji zajmuje pracownia – pełen ruchu mikrokosmos zbudowany ze skrzynek, półek, szuflad, fotografii i innych przedmiotów, w którym artysta tworzył nie tylko zdjęcia i prace graficzne, lecz także instalacje.

Piasecki zdecydowanie przekracza granice „dokumentalności”, a jego prace wymykają się łatwym stylistycznym klasyfikacjom. Podążamy tropem Karoliny Ziębińskiej-Lewandowskiej, która w katalogu wystawy artysty w warszawskiej Zachęcie (2008 rok, kuratorka Joanna Kordjak), używała określenia „fotografie zewnętrzne”, kładąc nacisk na kwestię funkcjonowania twórczości Piaseckiego w obszarach granicznych. W wyborze do niniejszej książki umieszczamy obok siebie fotografie „zewnętrzne” i „wewnętrzne”, zdjęcia wykonane na ulicy oraz dokumentacje pracowni artysty, portrety studyjne czy fotografie spektakli teatralnych. Czy jednak podział na fotografię „zewnętrzną” i „wewnętrzną” w przypadku Piaseckiego rzeczywiście się sprawdza? Czy możemy z pełnym przekonaniem określić mianem „fotografii zewnętrznych” ciasne kadry pokazujące podziurawione mury, widoki podwórek sfotografowane z przesmyków okiennych czy bliskie, klaustrofobiczne ujęcia? Wyborowi zdjęć towarzyszą eseje. Tekst Agnieszki Rayss, współredaktorki książki, koncentruje się na pracy Piaseckiego dla tytułów prasowych i analizie jego zdjęć w kontekście historii fotografii lat pięćdziesiątych i sześćdziesiątych. Tomasz Szerszeń poświęca swój esej biografii fotografa i interpretacji jego twórczości, daje też przemówić liczным osobom znającym Piaseckiego w czasach, w których powstawały te zdjęcia.

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu pochodzących z Funduszu Promocji Kultury, uzyskanych z dopłat ustanowionych w grach objętych monopolem państwa, zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych.

b) Sława Harasymowicz, Zatoka

Koncepcja: Anna Hornik

Koordinacja: Anna Hornik, Marta Przybyło

Ilustracje: dzięki uprzejmości artystki

Teksty: Marta Przybyło, Magdalena Ziółkowska

Projekt graficzny: Anna Hornik

Redakcja językowa, korekta: Julia Odnous-Pawlińska

Tłumaczenie: Aleksandra Szymczyk, Sława Harasymowicz
(podpisy)

Redakcja tekstu angielskiego: Soren Gauger

Przygotowanie ilustracji do druku:

Anna Hornik, Maciej Turczyniak

Wydawca: Fundacja Archeologia Fotografii

Projekt współfinansuje Miasto Stołeczne Warszawa.

3. Opracowanie archiwów fotograficznych (według realizowanych projektów)

Wirtualne Muzeum Fotografii: opracowanie i udostępnienie archiwów polskich fotografów, etap II

Partnerzy projektu: Żydowski Instytut Historyczny im. Emanuela Ringelbluma, Fundacja “Kultury bez Barrier”

Założeniem projektu na 2020 była rozbudowa kolekcji fotografii na portalu Wirtualne Muzeum Fotografii o kolejne 5500 obiektów z archiwów znajdujących się pod opieką FAF, zbiorów instytucji (ŻIH) i zbiorów prywatnych, jak również uzupełnienie infrastruktury pracowni digitalizacyjnej (macierz dyskowa), produkcję wystawy zdjęć Julii Pirotte w ramach partnerstwa z Żydowskim Instytutem Historycznym im. Emanuela Ringelbluma oraz wykonanie 7 audiodeskrypcji do fotografii z archiwów znajdujących się pod opieką FAF, w ramach partnerstwa z Fundacją “Kultury bez Barrier”

a) archiwum Mariusza Hermanowicza

W 2020 roku kontynuowano opracowanie tego archiwum. Zdigitalizowanych i opisanych zostało 500 klatek negatywów czarno-białych 35 mm. Fotografie to zdjęcia dokumentalne, fotografie uliczne, fotografie architektury oraz portrety. Większość fotografii powstała podczas podróży autora do Francji i Szwajcarii w latach 1969-1974.

b) archiwum Wojciecha Zamecznika

W 2020 roku kontynuowano opracowanie tego archiwum, w którym pozostały ostatnie szkice i projekty do wystaw oraz portrety rodzinne, które w większości są unikatowe i nie pojawiły się nawet w negatywach opracowanych we wcześniejszych latach.

Zdigitalizowano 74 projekty/rysunki/robocze szkice/ ozalidy, najbardziej znanych i pionierskich projektów wystawienniczych Zamecznika, czyli: Międzynarodowych Targów Żywności w Londynie z 1954 roku (projekty elementów wystawienniczych takich jak regały, stoły czy konstrukcje pod oświetlenie wraz ze specyfikacją materiałów do ich wykonania); Sala Węgla na Wystawie Ziem Odzyskanych we Wrocławiu w 1948 roku czy projekty pawilonu polskiego (oraz jego elementów) na Międzynarodowych Targach w Mediolanie w 1959 roku.

Pozostałe 126 obiektów to (w większości) czarno-białe portrety Haliny Zamecznik- żony i muzy fotografa. Wraz z digitalizacją tych 200 obiektów, zakończyliśmy długoletni proces porządkowania i opracowania tego archiwum.

c) archiwum Tadeusza Sumińskiego

Zdigitalizowano i opisano 200 wczesnych prac fotografa pochodzące z jednego albumu fotograficznego. Zdjęcia powstały w latach 1949 – 1959. Całość materiału stanowiły negatywy czarno- białe w formacie 35mm. Na zdjęciach autor uwiecznił architekturę (min. Łazienki Królewskie oraz stadion XX lecia w Warszawie), wydarzenia (V Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów), okres letni nad jeziorem Wigry oraz ludzi w różnych sytuacjach.

d) archiwum Marii Chrzęszczowej

Zdigitalizowano i opisano 200 pozytywów kolorowych i czarno-białych. Są to fotografie kwiatów oraz martwej natury wykonywane przez autorkę w ramach zleceń komercyjnych, jak i korespondujące z nimi fotografie eksperymentalne z motywami roślinnymi. Niektóre z fotografii były wykorzystywane przez autorkę do tworzenia motywów kwiatowych wykorzystywanych we wzornictwie tekstylnym. Część fotografii ręcznie malowana przez autorkę. Na innych widać odręczne notatki i rysunki pokazujące techniczne etapy pracy (np. wskazówki dotyczące kadrowania). Materiał o dużej wartości artystycznej.

e) archiwum Jana Jastrzębskiego

Zdigitalizowano i opisano 200 obiektów fotograficznych, w tym 160 odbitek i 40 klatek negatywów 35 mm. W 2020 roku kontynuowano prace nad digitalizacją archiwum autora. Dotyczyły one czarno-białych negatywów w formacie 35 mm oraz odbitek na papierze fotograficznym w różnych formatach. Zdjęcia przedstawiały różne aspekty codziennego życia na wsi i w małych miejscowościach w Polsce oraz zdjęcia zagraniczne (fotografie lotnicze z USA; Bułgaria; Sri Lanka). Materiały powstały w latach 1959- 1989.

f) archiwum Marka Piaseckiego

Zdigitalizowano i opisano 1000 klatek negatywów czarno-białych. Wśród fotografii dominują zdjęcia dokumentalne i fotografie uliczne (np. z Krakowa), fotografie architektury, fotografie podróżnicze (z podróży po Polsce oraz z podróży do Włoch) i rodzinne, jak i portrety znanych artystów. Na fotografiach udokumentowane jest również wnętrze krakowskiej pracowni Piaseckiego. Pojawiają się też fotografie eksperymentalne i conceptualne, np. przedstawiające lalki, ważny motyw w twórczości Piaseckiego.

g) archiwum Andrzeja Georgiewa

Zdigitalizowano i opisano 800 obiektów, w tym: negatywy czarno-białe, negatywy kolorowe, diapozytywy oraz 37 odbitek czarno-białych. W 2020 roku kontynuowano prace nad digitalizacją tego archiwum, rozpoczętą dzięki dofinansowaniu z programu Kultura cyfrowa 2017, w ramach którego zostały opracowane odbitki autora i rozpoczęto digitalizację negatywów. Georgiew był znany jako portrecista więc wybrany materiał to głównie portrety aktorów, osób związanych z teatrem czy z muzyką, ale można też znaleźć dokumentację przedstawiającą detale Pałacu Kultury. Wybrano również dużo ujęć zakulisowych, np.: Kazika Staszewskiego nagrywającego materiał na solowy album „12 groszy” w Studiu Hard Record, kulisy powstawania okładki płyty zespołu Szwagierkolaska, czy Roberta Janowskiego i Michała Urbaniaka w studiu nagraniowym. Poza znanymi osobami z życia publicznego, na zdjęciach pojawiają się osoby z najbliższego otoczenia fotografa, zarówno rodzina jak i przyjaciele.

h) archiwum Antoniego Zdebiaka

Zdigitalizowano i opisano 700 obiektów z archiwum, głównie negatywów w formacie 6 x 6 oraz 35 mm. Wśród opracowanego zbioru znalazł się m.in. bardzo interesujący zespół fotografii sportowej (boks, gimnastyka artystyczna, VI Halowe Mistrzostwa Europy w Lekkoatletyce 1975 w Katowicach) oraz ciekawy zbiór fotografii przemysłowej (Łódź - Fabryka Poltex, Budowa Huty Katowice, Zakład

Azoty Puławy itd.) Większość opracowanych materiałów powstała prawdopodobnie podczas pracy fotografa dla „Perspektyw - ilustrowanego tygodnika polityczno-informacyjnego”, gdzie Zdebiak pracował w latach 1973-77.

i) archiwum Julii Pirotte

Zdigitalizowano i opisano 500 pozytywów czarno-białych. Między innymi fotografie z Marsylii z początku lat 40. przedstawiające fotografie uliczne, portrety, życie codzienne mieszkańców miasta podczas II wojny światowej. Wśród fotografii znajdują się również znane portrety Edith Piaf. Druga część fotografii wykonanych w Marsylii to zdjęcia przedstawiające walki partyzanckie w których autorka również brała udział. Inny zbiór to fotografie wykonane podczas podróży autorki do Izraela, fotografie przedstawiające życie codzienne w kibucach. Wśród zdigitalizowanych fotografii znajdują się również zdjęcia wykonane w Polsce, m.in. w sierocińcu dla żydowskich dzieci w Otwocku w drugiej połowie lat 40. oraz fotografie dokumentujące pogrom kielecki.

j) archiwum Anny Musiałówny

Zdigitalizowano i opisano 500 klatek negatywów.

W 2020 roku była kontynuowana digitalizacja zdjęć autorki, na które składały się czarno-białe negatywy w formacie 35mm i 6x6. Materiał obejmował dalszą część fotografii z wyprawy na Spitsbergen w 1981 roku; z wyprawy do Nepalu w 1977 roku (Iran, Afganistan, Turcja, Indie, Pakistan); z powodzi w dawnym województwie Łomżyńskim w 1978 roku; z targu końskiego w Bodzentynie z 1971 roku oraz zdjęcia przedstawiające ludzi na ulicy (min. Materiał „Nasza jesień 81”) z 1981 roku. Wybór skupił się na dokończeniu pracy nad wybranymi fotografiami z podróży zagranicznych fotografi oraz w drugiej części na przedstawieniu niektórych, wybranych materiałów z reportaży publikowanych w prasie (głównie studenckim tygodniku „itd.”).

k) archiwum Władysława Lemma

Zdigitalizowano i opisano 700 obiektów fotograficznych: 580 barwnych diapoztywów i 120 negatywów czarno białych z lat 70. i 80. Jest to materiał o szerokim spektrum tematów - od pierwszych w Polsce zajęć fitness prowadzonych przez Hannę Fidusiewicz, zarejestrowania przez Sąd Najwyższy w Warszawie NSZZ „Solidarność”, grupę młodych skateboarderów jeżdżących na deskorolkach na placu Zamkowym, przez studenckie zawody w Ski-Skijöringu, zdjęcia uliczne z Radomia, Warszawy i Łodzi, aż po reportaże przemysłowe ze stoczni, huty i odlewni metali. Poza reportażami zdigitalizowane zostały także portrety m.in. Zdzisława Beksińskiego, Andrzeja Wajdy i Olgi Lipińskiej.

Wirtualne Muzeum Fotografii – opracowanie i udostępnienie archiwów polskich fotografów, etap III

Partnerzy projektu: Fundacja „Kultury bez Barrier”, Stowarzyszenie Dokumentalistów „Droga”

Założeniem projektu była rozbudowa kolekcji fotografii na portalu Wirtualne Muzeum Fotografii o 1000 obiektów, z 2-ch nowych archiwów, po wybitnych fotografach i postaciach ważnych dla kultury polskiej: reporterze Harry’em Weinbergu oraz zbiór fotograficzny rzeźbiarza Karola Tchorka. Dodatkowo projekt zakładał istotne zmiany w zakresie dostępności treści na stronie internetowej

fundacji (odświeżenie i przeprogramowanie strony z użyciem najnowszych języków programowania), uzupełnienie infrastruktury w pracowni digitalizacyjnej (obudowa macierzy dyskowej, zasilacz awaryjny, obiektyw szerokokątny i inne), wykonanie dokumentacji fotograficznej archiwum rodziny Tchorków, konsultacje konserwatorskie, zakup materiałów do konserwacji prewencyjnej oraz wykonanie 3 audiodeskrypcji fotografii.

a) archiwum Tchorek-Bentall Studio

Wybrano i opisano 100 odbitek z archiwum Karola Tchorka.

Pierwszy etap prac odbył się w pracowni na Smolnej, zakładał przejrzanie całego zbioru i odseparowanie (na tyle na ile było to możliwe) poszczególnych materiałów, które nie powinny przebywać w swoim sąsiedztwie np. oddzielenie kolorowych odbitek od pozostałych. Kolejnym etapem była kwerenda nakierowana na ustalenie szerszego zakresu materiału, z którego następnie miał być zrobiony ostateczny wybór obiektów do opracowania. Kwerendę w archiwum przeprowadziły badaczki: Katarzyna Kucharska, Anna Hornik i Marta Przybyło (pracowniczki FAF, w tym układzie, nadzorowały wybór obiektów, jak również odpowiadały za wprowadzenie Katarzyny Kucharskiej w system oznaczania obiektów w fundacji). Rozpoczęcie prac wymagało ścisłej współpracy z właścicielką kolekcji Katy Bentall, oraz ze stowarzyszeniem wokół pracowni na Smolnej, w celu ustalenia zakresu i trybu pracy fundacji nad archiwum. Opracowano część tzw. Kolekcji - zbioru fotografii odnoszących się do spisu rzeźb Tchorka w ramach dokumentu wpisu pracowni i obiektów do rejestru zabytków. Lista zawierała 68 pozycji odnoszących się zarówno do finalnych realizacji, ale także odlewów gipsowych i studiów rzeźbiarskich. Selekcja materiału do digitalizacji była trudna ze względu na konieczność zapewnienia łączności materiałów fotograficznych z zespołem dokumentów oraz nie zburzenia porządku panującego w archiwum. Jasne wytyczne od spadkobierczyni o zachowaniu integralności zbioru wymusiły opracowanie koncepcji oznaczenia obiektów tak, aby był zgodny z zapisem sygnatur stosowanym w fundacji oraz żeby pozwalał na określenie miejsca źródłowego danego obiektu (pudełko, koszulka itp.). Dzięki wspólnej pracy zespołu badawczego, materiał wybrany i udostępniony w Wirtualnym Muzeum Fotografii jest najbardziej reprezentatywny dla całego zbioru Karola Tchorka. Zostały wybrane nie tylko najciekawsze fotografie i najlepsze pod względem technicznym, ale też takie odnoszące się do najważniejszych i najbardziej interesujących realizacji rzeźbiarskich Tchorka; wybierając zdjęcia spośród licznych odbitek kierowano się także tym by w sposób najciekawszy pokazywały rzeźby artysty; do ważniejszych obiektów wybierano zestawy kilku zdjęć - które najlepiej pokazują np. rzeźbę z różnych stron i ujęć. W ramach projektu wykonano audiodeskrypcje do jednego obiektu z tego archiwum, która jest dostępna na portalu fotomuzeum.faf.org.pl oraz na portalu partnera "Czytamy obrazy".

b) Archiwum Harry'ego Weinberga

Archiwum wyjątkowe, ponieważ istnieje praktycznie w całości tylko w formie cyfrowej (brak materiałów źródłowych- negatywów, które uległy zniszczeniu). Zdigitalizowano 150 wielkoformatowych pozytywów oraz wybrano i poddano obróbce 750 zdjęć spośród autorskich skanów z negatywów; łącznie 900 obiektów które następnie zostały opisane i udostępnione w Wirtualnym Muzeum Fotografii.

Wybór autorskich skanów do opracowania był ściśle powiązany z publikacjami w miesięczniku

Polsza (edycja wschodnia), w którym w latach 1965-1976 pracował autor. Wyselekcjonowane zostały zdjęcia, które ukazały się na łamach miesięcznika, oraz niepublikowane kadry z tychże fotoreportaży, które zostały „odrzucone” przez redakcję. M.in. budowa zagłębia węglowego w Lublinie, odsłonięcie Międzynarodowego Pomnika Ofiar Faszyzmu w Oświęcimiu w 1967 roku, Profesor Kazimierz Michałowski i freski z Faras, czy życie codzienne w PRL. Ponad 70 fotografii pochodzi z nagradzanego fotoreportażu „Przyjedź, mamu, na przysięgę” z przełomu lat 60. i 70. Równolegle do wyboru obiektów z archiwum cyfrowego, prowadzona była selekcja 150 odbitek z około 230 udostępnionych przez autora. Digitalizacji poddano odbitki wystawowe, pokonkursowe, bardzo często z adnotacjami odnośnie konkursów czy otrzymanych nagród. Opisane zostały zarówno kadry z fotoreportaży do wspomnianego już miesięcznika Polska jak również piękne portrety uliczne przechodniów. Archiwum pozytywowe jest o tyle ciekawe, że nie ma w nim żadnych małych formatów, które są najczęściej spotykane w archiwach. W ramach projektu wykonano audiodeskrypcje do dwóch obiektów z tego archiwum, które są dostępne na portalu fotomuzeum.faf.org.pl oraz na portalu partnera „Czytamy obrazy”; wybrane skany (ok. 50 szt.) ukazały się w dedykowanej galerii na portalu Stowarzyszenia Dokumentalistów „Droga”.

4. Społeczne Centrum Fotografii CHŁODNA 20

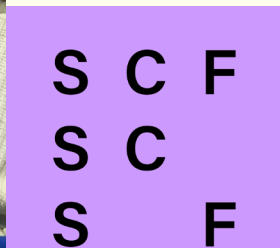
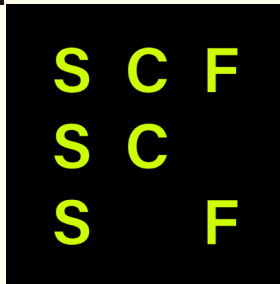
Od grudnia 2019 roku FAF tworzy wspólnie z kolektywem Sputnik Photos Społeczne Centrum Fotografii CHŁODNA 20 (SCF), miejsce poświęcone fotografii, którego celem jest popularyzacja fotografii i integracja środowiska. Projekt współfinansowany przez Miasto Stołeczne Warszawa polega na prowadzeniu i rozwoju stołecznego niekomercyjnego i dostępnego dla szerokiej publiczności miejsca poświęconego fotografii. W ramach SCF są organizowane wystawy poświęcone fotografii historycznej i współczesnej, druk publikacji artystycznych, prowadzenie dostępnego archiwum, czytelnicy, miejsca spotkań dla różnorodnych grup publiczności, realizowanie działań edukacyjnych, w tym dla grup wykluczonych, udostępnienie zbiorów fotografii on-line na portalu Wirtualne Muzeum Fotografii.

Harmonogram działań w 2020 roku objął:

- 2 wystawy prezentujące fotografie historyczne z lat 20. XX-90. XX wieku lub ich reinterpretacje w wykonaniu współczesnej twórczyni; „Powtórzenia. Fotografie i archiwum Julii Pirotte” odbyła się w dniach 24.09.2020-31.10.2020, we współpracy z Żydowskim Instytutem Historycznym, „Zatoka” wystawa Sławy Harasymowicz, odbyła się w dniach 19.11.2020-28.02.2021 (częściowo dostępna on-line).
- wystawę fotografii współczesnej pt „No.8”, zrealizowaną w okresie 4.04.2020-21.06.2020, pod opieką kuratorską Rafała Milacha, organizator Sputnik Photos
- wydanie publikacji towarzyszącej wystawie Sławy Harasymowicz, Zatoka (w nakładzie 300 egz.)
- oprowadzania tematyczne na wystawach fotografii historycznej (jedno oprowadzanie stacjonarne w galerii, jedno oprowadzanie on-line; obydwie z tłumaczeniem na Polski Język Migowy)
- program warsztatów dla osób wykluczonych: warsztaty dla migrantów „Zostań w domu”, realizowane przez artystkę Karolinę Gembarę z rodzinami uchodźczymi przebywającymi w Warszawie, doświadczającymi trudności w znalezieniu mieszkania. Warsztaty realizowane między kwietniem

a październikiem 2020, organizator Sputnik Photos.

- 10 spotkań z serii Odkurzamy domowe archiwa (dwa w siedzibie oferenta, 8 w formie konsultacji on-line i telefonicznych) prowadzone przez specjalistę Jana Andermana
- specjalistyczne warsztaty dla pracowników i współpracowników FAF i Sputnik Photos ze współpracy z grupami wykluczonymi, organizator Sputnik Photos
- 12 miesięcy funkcjonowania czytelnicy, skatalogowanie 500 książek
- 8 wykładów z historii fotografii z transmisją wideo (prowadzonych przez badaczy i badaczki fotografii oraz artystki)
- 12 miesięcy obsługi archiwum FAF, wraz ze wsparciem zewnętrznych kwerend instytucjonalnych i prywatnych
- 2 wykłady dla grup studentów uczelni artystycznych i humanistycznych (w tym jeden on-line)
- prowadzenie i rozwój wirtualnego Muzeum Fotografii, udostępnienie 2750 obiektów
- przeglądy portfolio dla młodych fotografów, organizator Sputnik Photos
- fotospacery dla warszawiaków, organizator Sputnik Photos
- stałą działalność promocyjną
- stworzenie nowej identyfikacji wizualnej Społecznego Centrum Fotografii
- 2 udostępnienia sali na wydarzenia zewnętrzne

5. Działania włączające

Audiodeskrypcje

W ramach projektów digitalizacyjnych finansowanych z programów ministerialnych: Kultura cyfrowa 2019 i Kultura cyfrowa 2020, wykonano 10 audiodeskrypcji do obiektów z archiwów znajdujących się pod opieką FAF. Do wybranych zdjęć zostały przygotowane miniatury oraz metryczki (Autor, Tytuł, Wymiary, Technika, typ obiektu). Do każdego obiektu powstały teksty, które napisali profesjonaliści zajmujący się tworzeniem audiodeskrypcji. Teksty, po sprawdzeniu przez pracowniczki FAF, zostały przeczytane i nagrane przez profesjonalnego lektora. Audiodeskrypcje są dostępne na portalu „Czytamy obrazy”, prowadzonego przez Fundację „Kultury bez Barrier” oraz na portalu fotomuzeum.faf.org.pl.

Oprowadzania tematyczne po wystawach wraz z tłumaczeniem na Polski Język Migowy

Oprowadzanie kuratorskie po wystawie „Powtórzenia. Fotografie i archiwum Julii Pirotte” odbyło się 29.09.2020 (stacjonarnie, prowadzone przez kuratorkę Martę Przybyło) i było wpisane w program Festiwalu „Kultury bez barier”. Samo wydarzenie zostało poprzedzone filmem zapraszającym na wystawę, zrealizowanym przez Karolinę Jakóbczak w PJM.

Oprowadzanie po wystawie Sławy Harasymowicz, Zatoka - zostało przygotowane w formule on-line. Najpierw został nagrany film dokumentalny z wystawy. Osobno nagrano dźwięk - wypowiedzi kuratorek - Marty Przybyło i Anny Hornik, oraz nagrana wypowiedź artystki Sławy Harasymowicz. Dźwięk został zmontowany z filmem. Do oprowadzania zostało dograne w studiu z green screenem tłumaczenie w Polskim Języku Migowym, z zachowaniem standardów udostępniania tego typu materiałów - tłumaczka w rozmiarze 1/8 ekranu.

Zrealizowano również film w PJM zapraszający do Społecznego Centrum Fotografii z przedstawieniem działań, które są kierowane także do odbiorców z niepełnosprawnością słuchu, takie jak Wirtualne Muzeum Fotografii, wystawy czy dostępna czytelnia i otwarte archiwum.

Warsztaty zorganizowane w ramach projektu Społeczne Centrum Fotografii:

- „Prowadzenie inkluzyjnego centrum fotografii” prowadzone przez Igora Stokfiszewskiego (Krytyka Polityczna) w dniu 9 października 2020 - część uczestników obecna osobiście, część poprzez aplikację ZOOM
- „LGBTQ+ rozumiem i wspieram” prowadzone przez Kamila Kuhra (SWPS) w dniu 24 listopada 2020, w całości przeprowadzone przez aplikację ZOOM

Współpraca z fundacją Wielozmysły. Dwie edycje warsztatów w styczniu 2020 dla dzieci i młodzieży niedowidzącej, na wystawie Tomasza Szerszenia, Komora oka.

Realizacja przez fundację Wielozmysły słuchowiska na wystawie Sławy Harasymowicz, Zatoka.

6. Spotkania, wykłady, współpraca, inne wydarzenia

Urban Media Archive | Center for Urban History of East Central Europe, Lwów - udział w seminarium dotyczącym archiwów, 20 listopada 2020

Biennale Photography w Rydze, wykład on line o fundacji, kwiecień 2020

“Pewnego razu w Wilanowie”, współpraca z Muzeum Pałacu Króla Jana III Sobieskiego przy cyklu

wykładów dotyczących ochrony archiwów fotograficznych

Szkolenie z zakresu tematyki dotyczącego katastrof archiwalnych, prowadzenie Monika Supruniuk (wiosna-jesień 2020)

7. Projekty zrealizowane z wykorzystaniem obiektów z archiwów pozostających pod opieką fundacji:

Wystawy:

„Pamięć”, Kordegarda. Galeria Narodowego Centrum Kultury, 24.01 - 23.02.2020, archiwum Marii Chrzęszczowej

Stała wystawa w Muzeum Historii Polski w Warszawie, archiwum Zofii Chomętowskiej

„Maria Piechotkowa - sto lat”, wystawa plenerowa przed Urzędem Dzielnicy Bielany, 28.10.2020 - 30.08.2021, archiwum Marii Chrzęszczowej

Publikacje:

„Tu Muranów”, katalog do wystawy zorganizowanej przez Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN, archiwum Marii Chrzęszczowej

„Erna Rosenstein. Once Upon A Time”, wyd. Hauser & Wirth Publishers, archiwum Zofii Chomętowskiej

„Dzika rzecz”, wyd. Czarne, archiwum Andrzeja Georgiewa

„Zwierzęta w Warszawie. Tropem relacji”, przewodnik po wystawie zorganizowanej przez Muzeum Warszawy, archiwum Marii Chrzęszczowej

„Maria i Kazimierz Piechotkowie - wspomnienia architektów”, wyd. Dom Spotkań z Historią, archiwum Marii Chrzęszczowej

„Maria Piechotkowa - sto lat”, broszura do wystawy zorganizowanej przez Urząd Dzielnicy Bielany we współpracy z Domem Spotkań z Historią, archiwum Marii Chrzęszczowej

„Swingująca Warszawa”, wyd. White & Case M. Studniarek i Wspólnicy, archiwa: Tadeusz Sumiński, Wojciech Zamecznik, Zbigniew Dłubak

„Kościoły i klasztory rzymskokatolickie dawnego województwa brzeskoliteńskiego cz. V, t.5”, wyd. Międzynarodowe Centrum Kultury, archiwum Zofii Chomętowskiej

„48: Kolekcja Galerii Studio w Warszawie”, wyd. Teatr Studio im. Stanisława Ignacego Witkiewicza, archiwum Zbigniewa Dłubaka

„Art in a Disrupted World: Poland 1939-1949”, wyd. Muzeum Sztuki Nowoczesnej, archiwa: Zofia Chomętowska, Maria Chrzęszczowa

„Przedwojenni. Zawsze był jakiś dwór. Historie ziemian”, wyd. Muza, archiwum Zofii Chomętowskiej

8. Wystawy i wydarzenia gościnne w przestrzeni fundacji

Nowi Warszawiacy, Nowe Warszawianki - wystawa powarsztatowa organizowana przez Karolinę Gembarę z kolektywu Sputnik Photos, 7-29 lutego 2020

9 Marsz Pamięci, instalacja Żydowskiego Instytutu Historycznego, 22 lipca-15 września 2020

Spotkanie z Magdaleną Franczak wokół książki „Stacze”, 13 lutego 2020

9. Staż i wolontariat

W roku 2020 fundacja współpracowała z 3 stażystami i stażystkami, którzy zajmowali się pracą w archiwum, przepakowywaniem materiałów i ich opisywaniem a także pracą przy wydarzeniach organizowanych w galerii.

**DODATKOWE INFORMACJE I OBJAŚNIENIA DO SPRAWOZDANIA
FINANSOWEGO FUNDACJI ARCHEOLOGIA FOTOGRAFII
KRS 0000309779, NIP 118-196-36-58, REGON 141511240.**

1. Dodatkowe informacje i objaśnienia do bilansu

1.1. Zmiany wartości środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz zmiany umorzenia

Wartość brutto

L p	Określenie grupy składników majątku trwałego	Stan na 01.01.2020	Zwiększenia (zakup)	Zmniejszenia (sprzedaż lub likwidacja)	Stan na 31.12.2020
1	2	3	4	5	6
1	Wartości niematerialne i prawne	0	0	0	0
2	Środki trwałe	67.431,16	0		67.431,16
	Razem	67.431,16	0	0	67.431,16

Umorzenia

Stan na pocz. roku obrot.	Amortyzacja za 2020 r.	Zwiększenia	Zmniejszenia	Stan na 31.12.2020	Stan na 01.01.2020 netto	Stan na 31.12.2020 netto
7	8	9	10	11	12	13
0	0	0	0	0	0	0
22.015,01	8.614,58	0	0	54.030,73	22.015,01	13.400,43
22.015,01	28.186,99	0	0	54.030,73	22.015,01	13.400,43

1.2. Wartość gruntów użytkowanych wieczystie

Fundacja nie posiada gruntów użytkowanych wieczystie.

1.3. Wartość nieamortyzowanych przez jednostkę środków trwałych, używanych na podstawie umów najmu, dzierżawy i innych umów, w tym z tytułu umów leasingu

Fundacja nie posiada takich środków trwałych.

1.4.. Zobowiązania wobec budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego z tytułu uzyskania prawa własności budynków i budowli

W okresie sprawozdawczym nie wystąpiły zobowiązań z ww. tytułu.

1.5. Struktura własności funduszu własnego

Fundusz własny składa się z funduszu statutowego, który tworzony jest zgodnie z przepisami prawa oraz z wyniku finansowego

Rodzaj funduszu	Stan na 01.01.2020	Zwiększenia	Zmniejszenia	Stan na 31.12.2020
1. Fundusz statutowy	4000,00	170.867,32	0	174.867,32
3. Wynik finansowy netto	170.867,32	23.620,66	170.867,32	23.620,66

1.6. Propozycje co do sposobu przeksięgowania straty za rok 2020:

Dodatni wynik finansowy z działalności statutowej za 2020 rok w wys. 23.620,66zł. zostanie w następnym roku obrotowym przeksięgowany na fundusz statutowy.

1.7. Dane o stanie rezerw według celu i utworzenia na początek roku, zwiększeniach, wykorzystaniu, rozwiązaniu i stanie końcowym.

W roku obrotowym nie utworzono rezerw.

1.8. Dane o odpisach aktualizujących wartość należności.

Fundacja nie tworzyła odpisów aktualizujących wartości należności.

1.9. Podział zobowiązań długoterminowych.

Zobowiązania długoterminowe nie występują.

1. 10. Wykaz istotnych pozycji czynnych i biernych rozliczeń międzyokresowych.

Nie dotyczy, brak takich pozycji.

1.11. Wykaz grup zobowiązań zabezpieczonych na majątku Fundacji.

Zobowiązania takie w okresie sprawozdawczym nie występowały.

1.12. Zobowiązania warunkowe.

Fundacja nie posiada zobowiązań warunkowych.

2. Dodatkowe informacje i objaśnienia do rachunku zysków i strat

2.1. Przychody Fundacji Archeologia Fotografii

Na przychody statutowe Fundacji składają się: dotacje, darowizny oraz przychody z działalności statutowej w postaci prowadzenia warsztatów na zlecenie, sprzedaży książek, sprzedaży reprintów, digitalizacji na zlecenie od osób prywatnych bądź stowarzyszeń

Przychody ogółem wyniosły:

632.767,45 zł.

w tym:

- Dotacje 539.046,00 zł
- Zwroty z niewykorzystanych dotacji -292,40 zł.
- Przychody działalności statutowej 94.013,85 zł.

Struktura przychodów z działalności statutowej

Wyszczególnienie	Źródło	Kwota w zł
Dotacje	Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego - Um. Nr 06901/19/FPK/DWIM	166.516,00
	Urząd m.st. Warszawy Um. Nr KU/398/19	272.100,00
	Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego - Um. Nr 006823/19/FPK/ZNGS	50.000,00
	Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego - Um. Nr 06901/19/FPK/DWIM	50.430,00
Zwroty niewykorzystane		-292,40
Działalność statutowa	Prowadzenie warsztatów na zlecenie, sprzedaż książek, sprzedaż reprintów, digitalizacja na zlecenie osób prywatnych i stowarzyszeń	94.013,85
Razem		632.767,45

2.2. Koszty Fundacji Archeologia Fotografii

W roku 2020 Fundacja poniosła koszty związane z realizacją celów statutowych.

Koszty ogółem wyniosły:

609.146,79

W tym koszty realizacji projektów

539.046,00

- Archeologia Fotografii – prowadzenie i rozwój miejsca dedykowanego fotografii 272.100,00
- Wirtualne muzeum fotografii – opracowanie i udostępnianie archiwów polskich fotografów, etap II 166.516,00
- Wirtualne muzeum fotografii – opracowanie i udostępnianie archiwów polskich fotografów, etap III 50.000,00
- Marek Piasecki – fotografia dokumentalna z lat 50. i 60. XX wieku, książka i wystawa współczesnego artysty 50.430,00

2.2. Informacje o zyskach i stratach nadzwyczajnych oraz podatek dochodowy od wyniku na operacjach nadzwyczajnych

Zjawisko zysków i strat nadzwyczajnych nie wystąpiło.

2.3. Podatek dochodowy

Fundacja realizuje wyłącznie działania statutowe, które przedmiotowo podlegają zwolnieniu od podatku dochodowego od osób prawnych.

2.4. Przeciętne zatrudnienie w jednostce

Fundacja zatrudniała w 2020r. 6 pracowników na etacie., w tym 1 osoba na urlopie macierzyńskim.

2.5. Wynagrodzenie (łącznie z wynagrodzeniem z zysku) członków zarządu i rady nadzorczej

Członkowie Zarządu nie pobierali wynagrodzenia.

2.6. Pożyczki i świadczenia o podobnym charakterze udzielone osobom wchodzącym w skład zarządu i rady nadzorczej

Fundacja nie udzieliła pożyczek ani świadczeń w/w osobom.

2.7. Informacja o znaczących zdarzeniach z lat ubiegłych ujętych w sprawozdaniu finansowym za 2020 rok.

Nie wystąpiły.

2.8. Zdarzenia po dniu bilansowym nieuwzględnione w sprawozdaniu finansowym

Nie wystąpiły.

2.9. Zmiany zasad rachunkowości – metod wyceny i zasad sporządzania sprawozdania

finansowego wywierające istotny wpływ na sytuację majątkową, finansową i wynik finansowy

Nie wystąpiły.

Sporządzono: dn. 14.06.2021 r.

BIURO PODATKOWO-RACHUNKOWE

„eLJot” Sp. z o.o.

mgr Liliana Nitka